

1. І сталося по закінченні двох літ часу, і сниться фараонові, ось він стоїть над Річкою.
2. І ось виходять із Річки семеро корів гарного вигляду й ситого тіла, і паслися на лузі.
3. А ось виходять із Річки за ними семеро корів інших, брудні виглядом і худі тілом. І вони стали при тих коровах на березі Річки.
4. І корови брудні виглядом і худі тілом поз'їдали сім корів гарних виглядом і ситих. І прокинувся фараон.
5. І знову заснув він. І снилося йому вдруге, аж ось сходять на однім стеблі семеро колосків здорових та добрих.
6. А ось виростає за ними семеро колосків тонких та спалених східнім вітром.
7. І проковтнули ті тонкі колоски сім колосків здорових та повних. І прокинувся фараон, а то був сон.
8. І сталося рано, і занепокоївся дух його. І послав він, і поскликав усіх ворожбитів Єгипту та всіх мудреців його. І фараон розповів їм свій сон, та ніхто не міг відгадати їх фараонові.
9. І говорив начальник чашників з фараоном, кажучи: Я сьогодні згадую гріхи свої.
10. Розгнівався був фараон на рабів своїх, і вмістив мене під варту дому начальника царської сторожі, мене й начальника пекарів.

11. І однієї ночі снився нам сон, мені та йому, кожному снився сон за своїм значенням.

12. А там з нами був єврейський юнак, раб начальника царської сторожі. І ми розповіли йому, а він відгадав нам наші сни, кожному за сном його відгадав.

13. І сталося, як він відгадав нам, так і трапилося: мене ти вернув на становище моє, а того повісив.

14. І послав фараон, і покликав Йосипа, і його сквапно вивели з в'язниці. І оголився, і змінив одягу свою, і він прибув до фараона.

15. І промовив фараон до Йосипа: Снилось мені сон, та нема, хто б відгадав його. А я чув про тебе таке: ти вислухуєш сон, щоб відгадати його.

16. А Йосип сказав до фараона, говорячи: Не я, Бог дасть у відповідь мир фараонові.

17. І сказав фараон до Йосипа: Бачив я в сні своїм ось я стою на березі Річки.

18. І ось виходять із Річки семеро корів ситих тілом і гарних виглядом. І вони паслися на лузі.

19. А ось виходять за ними семеро корів інші, бідні та дуже бридкі виглядом і худі тілом. Таких бридких, як вони, я не бачив у всьому краї єгипетському.

20. І корови худі та бридкі поз'їдали сім корів перших ситих.

21. І ввійшли вони до черева їхнього, та не було знати, що ввійшли вони до черева їхнього, і вигляд їх був лихий, як на початку. І я прокинувся.

22. І побачив я в сні своїм знов, аж ось сходять на однім стеблі семеро колосків повних та добрих.

23. А ось виростає за ними семеро колосків худих, тонких, спалених східнім вітром.

24. І проковтнули ті тонкі колоски сім колосків добрих. І розповів я те ворожбитам, та не було, хто б мені роз'яснив.

25. І сказав Йосип до фараона: Сон фараонів один він. Що Бог робить, те Він звістив фараонові.

26. Семеро корів добрих то сім літ, і семеро колосків добрих сім літ вони. А сон один він.

27. А сім корів худих і бридких, що вийшли за ними, сім літ вони, і сім колосків порожніх і спалених східнім вітром то будуть сім літ голодних.

28. Оце та річ, що я сказав був фараонові: Що Бог робить, те Він показав фараонові.

29. Ось приходять сім літ, великий достаток у всім краї єгипетським.

30. А по них настануть сім літ голодних, і буде забутий увесь той достаток в єгипетській землі, і голод винищить край.

31. І не буде видно того достатку в краї через той голод, що настане потім, бо він буде дуже тяжкий.

32. А що сон повторився фараонові двічі, це значить, що справа ця постановлена від Бога, і Бог незабаром виконає її.

33. А тепер нехай фараон наздрить чоловіка розумного й мудрого, і нехай поставить його над єгипетською землею.

34. Нехай учинить фараон, і нехай призначить урядників над краєм, і нехай за сім літ достатку збирає п'ятину врожаю єгипетської землі.

35. І нехай вони позбирають усю їжу тих добрих років, що приходять, і нехай вони позбирають збіжжя під руку фараонову, на їжу по містах, і нехай бережуть.

36. І буде та їжа на запас для краю на сім літ голодних, що настануть в єгипетській землі, і край не буде знищений голодом.

37. І була ця річ добра в очах фараона та в очах усіх його рабів.

38. І сказав фараон своїм рабам: Чи знайдеться чоловік, як оцей, що Дух Божий у нім?

39. І сказав фараон Йосипові: Що Бог відкрив тобі це все, то немає такого розумного й мудрого, як ти.

40. Ти будеш над домом моїм, а слів твоїх уст буде слухатися весь народ мій. Тільки троном я буду вищий від тебе.

41. І сказав фараон Йосипові: Дивись, я поставив тебе над усім краєм єгипетським.

42. І зняв фараон персня свого з своєї руки, та й дав його на руку Йосипову, і зодягнув його в одержу віссонну, а на шию йому повісив золотого ланцюга.

43. І зробив, що він їздив його другим повозом, і кричали перед обличчям його: Кланяйтеся! І поставив його над усім єгипетським краєм.

44. І сказав фараон Йосипові: Я фараон, а без тебе ніхто не підійме своєї руки та своєї ноги в усім краї єгипетським.

45. І назвав фараон ім'я Йосипові: Цофнат-Панеах, і дав йому за жінку Оснату, дочку Поті-Фера, жерця Ону. І Йосип піднявся над єгипетським краєм.

46. А Йосип був віку тридцяти літ, коли він став перед лицем фараона, царя єгипетського. І пішов Йосип від лица фараонового, і перейшов через увесь єгипетський край.

47. А земля в сім літ достатку родила на повні жмені.

48. І зібрав він усю їжу семи літ, що була в єгипетським краї, і вмістив їжу по містах: їжу поля міста, що навколо нього, вмістив у ньому.

49. І зібрав Йосип збіжжя дуже багато, як морський пісок, аж перестав рахувати, бо не було вже числа.

50. А Йосипові, поки прийшов рік голодний, уродилися два сини, що вродила йому Осната, дочка Поті-Фера, жерця Ону.

51. І назвав Йосип ім'я перворідному: Манасія, бо Бог зробив мені, що я забув усе своє терпіння та весь дім мого батька.

52. А ймення другому назвав: Єфрем, бо розмножив мене Бог у краї недолі моєї.

53. І скінчилися сім літ достатку, що були в єгипетським краї.

54. І зачали наступати сім літ голодні, як сказав був Йосип. І був голод по всіх краях, а в усім єгипетським краї був хліб.

55. Але виголоднів увесь єгипетський край, а народ став кричати до фараона про хліб. І сказав фараон усьому Єгиптові: Ідіть до Йосипа. Що він вам скаже, те робіть.

56. І був той голод на всій поверхні землі. І відчинив Йосип усе, що було в них, і продавав поживу Єгиптові. А голод зміцнявся в єгипетським краї.

57. І прибували зо всієї землі до Йосипа купити поживи, бо голод зміцнявся по всій землі.